

af en Dampfærge ved Oddegrund, medens jeg ikke har gjort det ved Masnebsund, altsaa Grunde, som alene ere foranledigede ved Hensynet til, hvad der er det Rimelige og Hensigtsmæssige og det, der interesserer Staten mest.

Ogenbøll: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 5te Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Ogenbøll: Jeg vil kun tillade mig den korte Bemærkning, at det er fuldkommen rigtig, naar den høitærede Minister slog paa, at det vilde være temmelig meningsløst af mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa Havne, der ene paa Grund af Naturforhold ere flette, men jeg tør bede om at faae Konklusionen med. Jeg sagde, at jeg vilde tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at Havnen er saadan og saadan, og at Stubbejøbing Havn er den eneste, der er aaben hele Aaret, for derved at opfordre den høitærede Minister til at bygge en Bane fra Stubbejøbing Havn til Falsterbanen. Det var min Mening.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Ogenbøll: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen overgives til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling
vedtoges dette Forslag enstemmig med 38 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869, § 6.

24de November.

(Anden Behandling findes i Tidenden Spalte 82—84.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Fallesen: Grunden til Forelæggelsen af dette Forslag var jo oprindelig den, at Frederiksberg Kommune ønskede at blive fri for en lille Udgift af 16 Rbl. 4 Mark om Maaned, som den udrede for at faae Lægsforretningerne derveds besørge, saaledes som det fremgaar af Beretningen om Kommunalbestyrelsens Forhandlinger i Aaret 1872—73. Selve Lægsforretningerne derude blive, saaledes som de Herrer fra Frederiksberg have antydet, meget vel besørge, og jeg har ogsaa i min tidligere Stilling som Udskrivningschef høit Velighed til at erfare, at det var en særlig dygtig, endogsaa ganske ualmindelig dygtig Lægsmand, der var paa Frederiksberg; det Gnefte, jeg undrede mig over, var, at han vilde besørge Forretningerne for disse 100 Specier aarlig, da Arbeidet efter min Mening havde den tredobbelte Værdi. Det skal jeg dog selvfølgelig ikke komme ind paa. Altsaa, Udlaget til deres egen Lægsforstander ønskede Frederiksbergerne betalt af Statskassen. Den høitærede Justitsminister kunde selvfølgelig ikke gaa ind derpaa paa Grund af Konsekventerne, da jo andre Kommuner da ogsaa vilde gjøre lignende Forlangender, og det var derfor, at dette nærværende Lovforslag blev udarbejdet, der, som jeg haaber, er det første Skridt til en Inkorporation af Frederiksberg i Kjøbenhavn. Naar man især rigt med Hensyn til Lovforslaget har ment, at det vilde foraarsage nogen Ulempe for Frederiksbergerne, at de havde den temmelig lange Lei fra Frederiksberg til Holmens Kanal, naar de havde Forretninger paa Udskrivningschefens Kontor, maa jeg gjøre opmærksom paa, at de Forretninger, man har paa Udskrivningschefens eller Lægsmandens Kontor, ikke ere af dem, der forekomme hver Dag; det forekommer maaske i den meget lange Tjenestetid 3—4 Gange, at man har Forretninger paa Lægsforstanderens Kontor, og hvis disse unge Mennesker virkelig i Anledning af deres Værnepligt skulde komme til at gaa denne Strækning fra Frederiksberg til Holmens Kanal, kunde de ialfald betragte det som en foreløbig Marchøvelse, som en Indledning til deres Sol-